

vilde jeg i Øjeblikkel vælge intet at faa. (*Formanden ringer*). Ja, her er lidt Uro i Salen, Medlemmerne blive nok trætte, men jeg skal i alt Fald ikke trætte dem ret længe — det skal jeg love og holde. — Jeg mener ingenlunde, at det, hvis Sagen skulde komme til at strande paa denne ulykkelige Maade, at vi ingen Ting faa, vilde være skønt for os at gaa hjem til vore Vælgere og sige, at nu have vi siddet og arbejdet paa Skatteforandringen i 4—5 Aar og ere ingen Steder komne endnu, men jeg vilde alligevel hellere gaa hjem og sige dette, end gaa hjem og sige: Nu fik vi endelig noget, men det, vi fik, duer slet ikke. Naar jeg udtaler mig omtrent paa samme Maade som det ærede Medlem for Løvel, er det, fordi jeg ser med de selv samme Øjne som han. Vi se maaske lidt anderledes paa Sagen end det ærede Medlem, som sidst talte. Han saa paa den ud fra de store og smukke Ejendomme ved Kongens Nytorv, og ved at høre ham tale, kom jeg til at tænke paa, at der dog maaske var *noget* godt i disse Forslag, thi hvis der kunde komme nogen Skat paa disse store og smukke Ejendomme ved Kongens Nytorv, som jo væsentlig ejes af Kapitalister, var det vist ikke af Vejen. Lad os haabe, at det til sidst skal blive saaledes, at de paa saadanne Pladser skulde faa Skatten at føle! Det ærede Medlem for Løvel saa derimod Sagen ud fra de mindre Ejendomme paa Landet og navnlig i Jylland, og da jeg ser den fra det samme Standpunkt, kommer jeg væsentlig til det samme Resultat som han. I den Gruppeinddeling, som han kom med, tror jeg godt, at han kunde sætte to eller tre Nuller bag ved, saa at der godt kunde staa 10,000 eller 100,000. Det skal nok slaa til, at de, som sidde med det lille Hartkorn, komme til at betale Gildet for dem, som sidde med det store. Jeg har aldrig været blind for, at naar vi skulde lave om paa Skatteforholdene, navnlig saaledes, at Hartkornet skulde lattes, vilde Lettelsen i særlig Grad blive til Fordel for de større Ejendomme — det er jo en Selvfølge, at naar Skatterne paa Hartkornet skulde lattes, maa Lettelsen falde der, hvor Hartkornet ligger — men jeg havde alligevel aldrig tænkt mig, at det skulde blive saaledes, naar man tager det store og hele, at de smaa med Rette skulde kunne sige: De store fik Lettelsen, og vi betalte Gildet. Og jeg kan med min bedste Villie ikke se andet end, at det efter foreliggende Forslag vil blive saaledes. Naar det ærede Medlem

for Løvel tog dette Gruppeeksempel, skal jeg ikke forfølge det nærmere, det vilde kun være at sige det samme. Jeg er aldeles sikker paa, at de fremkomne Tal ikke i nogen væsentlig Grad ville kunne omstødes; men jeg kommer til at tænke paa, at man ogsaa kan tage et individuelt Forhold, endskønt jeg ved, at man over for et enkelt Individ ikke altid kan udvise Retfærdighed, naar der skal paalignes Skat. Men et saadant Eksempel kan dog ogsaa tjene til Vejledning. Lad os tænke os et Eksempel, som jeg ikke behøver at gaa langt efter, jeg kan finde det i min egen Kommune: Naar der er en Ejendom med 1 Td. Hartkorn og en anden med 7 Tdr., der kunde holde lige store Besætninger, og hvis Driftsomkostninger derfor ogsaa blive lige store ligesom ogsaa Indtægterne, ville disse to Ejendomme dog selvfølgelig have forskellige Udgifter paa Grund af det forskellige Hartkorn. Lad os tænke os, at de vare blevne solgte for 4—5 Aar siden, vil enhver kunne forstaa, at den med det lille Hartkorn koster mindst lige saa mange Tusinder mere end den anden, som den har færre Tdr. Hartkorn og maaske endda mere. Men for ikke at tage Munden for fuld, vil jeg blot sige, at den har 6 Tdr. Hartkorn mindre og derfor ogsaa vil koste 6,000 Kr. mere. Efter de foreliggende Forslag vil Forholdet i Fremtiden blive, at naar disse to Ejendomme kunne holde lige store Besætninger, og Indtægterne og Udgifterne derfor ogsaa ere lige store, ville de for Fremtiden have akkurat den samme Værdi, for saa vidt deres Beliggenhed er lige god, hvad den meget godt kan være. Men vedtage vi nu Loven, vil det blive det samme som at sige til den ene Mand: Nu har du at udbetale 2—3000 Kr. til ham, der sidder med det store Hartkorn. Enhver maa dog finde dette uretfærdigt. Enhver, der har købt sin Ejendom, ved, at der kan gives mere for en Ejendom med smaa Udgifter end for en med store. Slaa vi nu med et Pennestrøg en Streg over alle Hartkornsskatterne, vil det lille Hartkorn komme til at betale til det store. Jeg har, som sagt, aldrig tænkt mig, at vi skulde kunne lave en Skattereform, hvorved der kunde blive Hjælp til alle, men i alt Fald har jeg tænkt mig, at det skulde blive en Skattereform, hvor vi gave Hjælp til de mest trykkede og ingen Byrder til dem, der sad nogenlunde i det. Og før vi kunne faa en saadan Skattereform, nærer jeg ingen Begejstring for at faa lavet nogen Skattereform. Naar man spørger om det,